

her med at hæve fra 3 til 5 dage. Så det har fru Jette Gottlieb ingen grund til at undre sig over.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Nej, men det gav mig så nogle andre ting at undre mig over. Vil det sige, at hr. Ole M. Nielsen mener, at det ikke er i samfundets interesse at sikre så højt et demokratisk niveau som muligt i de organer, der afgør overenskomsters udfald? Og er det ikke i samfundets interesse, at demokratiet blomstrer bedst muligt, også i fagbevægelsen? Og er det ikke i samfundets interesse, at der er så høj stemmedeltagelse som muligt ved afgørelse af overenskomster? Og er det ikke netop det, der faktisk vil komme til at være i baggrunden, hvis man laver nogle ændringer af det her?

Thorkild B. Frandsgaard (FRI):

Der kan findes gode argumenter både for og imod det her lovforslag, men jeg mener, at der er flest argumenter for. Derfor kan vi støtte det her forslag.

Når der sker det, at der udbryder en konflikt, så er det en uheldig situation såvel for lønmodtageren som for de virksomheder, det går ud over. Nu taler vi altid om virksomhederne, men jeg er sikker på, at det i lige så høj grad går ud over lønmodtagerne og deres familier. Derfor er det rigtigt, at hvis sådan en storkonflikt skal bryde ud, så er det med, at det er så stort et demokratisk grundlag som muligt, der har stemt for, at det skal ske.

Derfor finder vi det rigtigt, at mindst 35 pct. af de stemmeberettigede skal have stemt nej til et mæglingforslag, for at konflikten kan bryde ud. Der kan godt findes argumenter for, at det ikke er demokratisk, men der er også argumenter for, at det virkelig er demokratisk. For i det tilfælde, hvor der kun er en stemmeprocent på 50, og der er så godt halvdelen af disse, der stemmer nej, så vil det sige, at de 25 pct. er skyld i, at 100 pct. af medarbejderne kommer ud i en konflikt.

Men som sagt kan der findes argumenter begge veje, men der er flest for at stemme for det her lovforslag, for som sagt så er det en uheldig situation for begge parter, hvis der sker det, at der bliver en konflikt. Vi i Frihed 2000 er kommet frem til den konklusion, at vi kan støtte lovforslaget.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Ole M. Nielsen.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er jo ikke noget uprøvet noget, og vi kan ikke opfatte det udemokratisk, det vi foreslår. Det er dog et velafprøvet system, som har været gældende i mange år. I fru Jette Gottliebs indlæg, sådan i hendes stemmeføring omkring det her før 1997, der lød det, som om det var en vældens tid, men da havde vi også en slags demokrati i Danmark på det tidspunkt.

Men når vi fremsætter det her lovforslag, så er det først og fremmest, fordi vi mener, at arbejdsconflikter så vidt muligt skal undgås. De hører fortiden til. De hører ikke hjemme i et højt udviklet, integreret samfund, hvor vi alle er stærkt afhængige af, at tingene fungerer og altså afhængige af den menneskelige faktor.

Vi mener ikke, at vi helt skal fjerne konfliktretten, men vi skal indrette processerne, så konfliktretten kun kommer i brug i ganske ekstreme situationer. Det er uacceptabelt, at konflikter opstår på grund af u hensigtsmæssige forhandlingsformer og afstemningsregler. Konflikten i 1998 fik vi kun, fordi afstemningsreglerne i mæglingsloven var blevet ændret. Hvem havde noget ud af det, der betyder noget for den enkelte og samfundet? Konflikten var dyr, og den var ond.

Nu vil jeg gerne have, at fru Jette Gottlieb hører efter, for hun tror nemlig ikke, at jeg siger det, jeg siger her: Konflikten var dyr, og den var ond på den måde, at det ikke er sjovt for administrative, sociale og omgængelige mennesker at blive sat i den ubehagelige situation at skulle konflikte imod hinanden og i øvrigt være i tvivl om brødet.

Den gamle regel med krav om 35 pct. nejstemmer for at forkaste et mæglingforslag havde en lang årrække bag sig, og det er ikke alt nyt, der er godt. Man argumenterede i sin tid for ændringen til kun 25 pct. nejstemmer af de stemmeberettigede som betingelse for en forkastelse med argumentet om, at det var mere demokratisk.

Jeg spørger, om de organisationers medlemmer ønsker et demokrati, og tillader mig selv at svare nej. Hvis de ønskede et demokrati, måtte der være flere, der mødte op til organisationernes generalforsamlinger. De har overladt afgørelserne til det repræsentative demokrati, og de ønsker ikke engang at være med til at bestem-